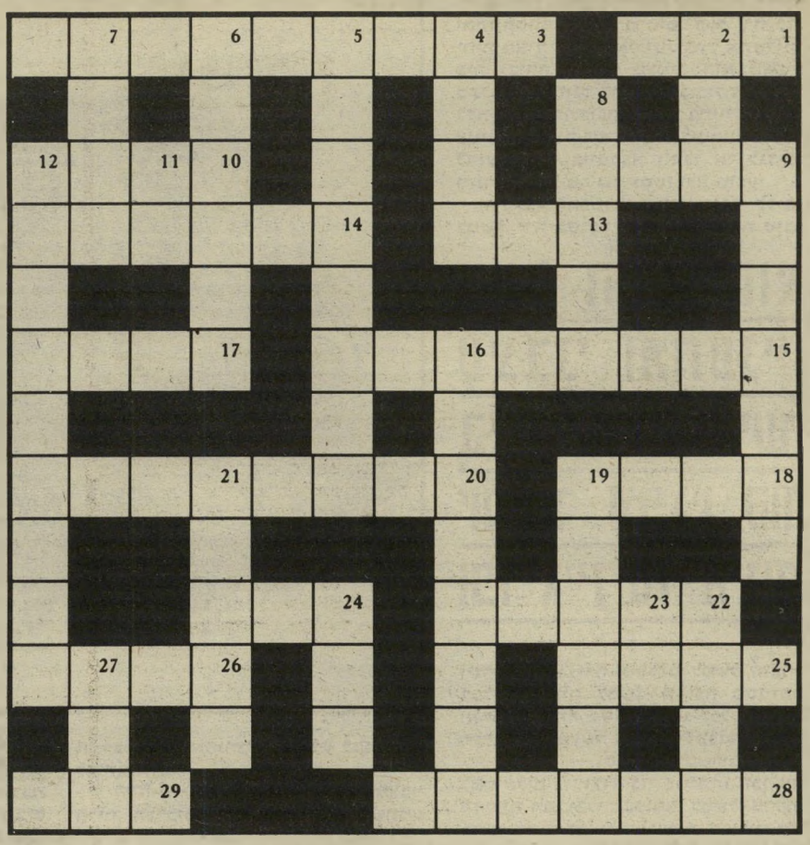

מאוזן:

1. עיתון בארץ, מכה במצריים (3)
3. הפרח לבית דויד (4,5)
9. של גאו, באוויר (4)
10. גנדי, חייה שלי (4)
13. הראשון שכתב על האשה העבריה (3)
14. זמר עכשיו, שר־דתות אז (6)
15. מה, שלעתים, פושע עושה (4,4)
17. הסיסמה של בגין (2,2)
18. בפרי (4)
20. הוא משרת נשים, אבל ב־כמויות (6,2)
22. כאשר מציבים מארב, מצי־בים גם אותו (5)
24. נביא המועדים (3)
25. שר בישראל, נמל בצפון (4)
26. חייל איננו חולם (4)
28. למזל ולאירלנד (4,3)
29. מהרה, בימים (3).

מאונך:

2. אות ומגורים (3)
4. המ"ם של סכו"ם (4)
5. הם הגיעו מהאנוי (4,4)
6. משורר חסר יוד (6)
7. מיבנה חקלאי (4)
8. אנשי המחתרת היהודית מתים עליה (5)
9. יש סאונה ויש חמאם (4,3)
11. נחפז וממהר (2)
12. כל שנה דין ופעם מלחמה (6,3)
16. בבניין־משרדים ובין הקומות (5,3)
19. עשיית חשבון מתוך חשבון (6)
21. השר ללא תיק שהיה רמ"א (5)
22. התאמן: חזור ושנה! (4)
23. לכל אדם וגם לנח (2)
24. עוון שכזה (3)
27. עת לכל... (3).

פתרון תשבצופן 2510

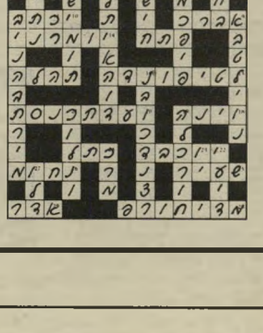

הנדון

(המשך מעמוד 11)

עולים שבאו ממאה ארצות. השפה השלטת היא אנגלית, והתרבות השלטת אנגלו־סאכסית. אך לא יעלה כלל על הדעת שמישהו יעז להציע לחוקק שם חוק הקובע כי „לא ישתתף בבחירות מי ששולל את קיומה של ארצות־הברית כמדינה לבנה, אנגלו־סאכסית ופרוטסטנטית."

מדינת־ישראל היא מדינה יהודית מפני שהרוב הגדול של אזרחיה הם יהודים, והם המעניקים למדינה את אופייה המיוחד. משום־כך משקפת המדינה את האישיות הקולק־טיבית הלאומית, ומונחית על־ידי היעדים הלאומיים.

כל זה עמד לעיני האו"ם, כאשר הכריז על הקמת „מדינה יהודית" בשטח אשר 45% מתושביו היו אז פלסטינים, לצד „מדינה ערבית", בשטח שחיו בו אז גם יהודים.

■ ■ ■

ד ציונות שאפה להקמת מדינה יהודית (או מדינת־יהודים) — מדינה שתבטא את היישות היהודית, כשם שבריטניה מבטאת את היישות הבריטית.

מטרה זו הושגה.

מדינת־ישראל היא מדינה יהודית — עצם שמה מכריז על כך, וכך גם דיגלה, הימנונה ושפת הרוב בה.

אין שום צורך להכריז על כך בחוק. כי כאשר מחוקקים, זה מעלה בעיות חמורות. ששפינוזה־איינשטיין לא חלמו עליהן.

היהודים הם 83% מאזרחי המדינה, והערבים 17%. גודל היישוב הערבי ב־ישראל עולה כיום על גודל היישוב העברי בכל ארץ־ישראל במאי 1948, כאשר קמה מדינת־ישראל. מה מע־מדם?

מבחינת הדוקטרינה המישפטית, יש שני דגמים אפשריים.

האחד: לקבוע כי ישראל היא מ־דינת כל אזרחיה, בלי הבדל לאום ודת. זוהי הגדרה מודרנית, דמוקרטית, ברוח החוקה של ארצות־הברית.

השני: לקבוע כי ישראל היא „מ־דינה יהודית", לחוסיף על כך קביעה לגבי מעמדו הלאומי של המיעוט הער־בי.

עד כה לא חוקקה המדינה שום חוק בסוגיה זו, כשם שלא חוקקה חוקה. אך הנה באו הגאונים וחוקקו חוק מטופש, בלי מחשבה ושכל, ופתחו את הבעיה לרווחה.

זוהי תיבת סנדורה, והיא תגרום לצרות אין־סוף.

■ ■ ■

א ין לחוק הזה שום משמעות מעשית, מלבד אחת: על כל רש־מת־מועמדים שתתייצב מעתה בב־חירות יהיה להכריז שהיא מכירה ב־קיום מדינת־ישראל „כמדינת העם ה־יהודי", והיא תיחקר על כנות הכרזתה זו.

כלומר: לא על נאמנותה למדינה, לא על מעשיה ותוכניותיה בעבר ובעתיד, אלא על דבקותה בהגדרה היסטורית־פילוסופית מעורפלת.

זה מזכיר את ימי האינ־קוויזיציה הקאתולית, באשר גלילאו גלילי נדרש להצהיר על אמונתו שהשמש סובבת את כדור־הארץ.

ורק מי שישכנע את ועדת־הבחי־רות, המורכבת כולה מעסקנים מיפלג־תיים מסוג ז', שהוא באמת־באמת דוגל בקביעה זו, ובה בילבד, במפורש וגם במשתמע, במטרותיו וגם במעשיו, יר־כל להתייצב בבחירות. וגם בית־ד־מישפט העליון, שלפניו ניתן לערער, חייב להקפיד על כך.

(שמא יסתובב המועמד כעבור רקה וילחש לעצמו: „ואף על פי כן — נוע תנוע!").

לא יוכל להתייצב בבחירות ערבי שיאמר: ישראל היא מדינה יהודית. אך גם למיעוט הלאומי הערבי יש בה חלק ונחלה. לא יוכל להתייצב, כמובן, כנעני כמו אהרון אמיר, מתלמידי יונתן רטוש, המכחיש כל קשר בין המדינה ובין העם היהודי.

וגם לא אדם בעל שכל נורמלי, שיסרב להכיר בנוסחה שהיא אבסורדית בעליל.

■ ■ ■

ע ל הנזק של מעשה־חיקוק זה אין צורך להרחיב את הדיבור.

הוא דוחף את המוני ה־אזרחים הערביים, הנאמנים ל־מדינה, אך שיש להם גם גאווה אישית ולאומית, אל מחוץ למיסגרת הדמוקרטית הממ־לכתית. זהו שרות ישיר לאויבי ישראל.

הוא מכניס את המדינה לוויכוח אידיאולוגי, שאין לה שום עסק בו. בחברה דמוקרטית ופלורליסטית, ענייניים אידיאולוגיים משמשים נושא לוויכוח חופשי ומתמשך. רק במדינות כמו ברית־המועצות קובע המישטר אידיאולוגיה רישמית, שהכל חייבים לסגוד לה, אחרת יבולע להם.

הוא מחזק את טענתם של אויבי ישראל, שישראל ו/או הציונות הן גזענויות.

הוא נותן חיזוק כביר לתורות הגזעניות של כהנא והכהנאצים, ודר־חף את הנוער לזרועותיהם.

כאשר כל זה נעשה בלי שמץ של מחשבה וללא כל ויכוח רציני, בעיקבות קנונית פרלמנטרית של קומץ עסקנים בעלי מישקל־זבוב, לשם הפקת רווח פוליטי עלוב, זה מעיד כאלף עדים על הידרדרות הדמוקרטיה הישראלית לאש־פתות.

■ ■ ■

א יני רוצה להתחמק מלהביע את דעתי שלי על הסוגיה העקרו־נית. הנה היא:

ישראל היא מדינה דמוק־רטית, וכבל מדינה דמוקרטית היא מדינתם של כל אזרחיה, בלי הבדל לאום, גזע, דת, עדה ומין.

ישראל היא מדינה יהודית, מפני שרוב אזרחיה הם יהודים.

עובדה זו אינה מיקרית, אלא תוצאה של תהליך היסטורי. לב־ליבה של הציונות היה השאיפה ליצור מיסגרת ממלכתית, שבה נוכל לבטא את אישיותנו הלאומית, ושבה נהיה ארונים לגורלנו. האו"ם הכיר בכך כאשר החליט לחלק את הארץ בין מדינה יהודית ומדינה ערבית. כל הדוברים עמדו אז על כך. וביניהם גם אנדרי גרומיקו, נציג ברית־המועצות, שקבע כי לקורבנות הנאצים מגיעה מדינה משלהם.

הרוב היהודי במדינת־יש־ראל חש במחוייבות עמוקה כלפי גורל היהודים בכל מקום בעולם, ועושה את הכל כדי לחוש לעזרת יהודים נרדפים. כאשר נרצח נוסע יהודי אמריקאי על־ידי טרוריסטים באוניה חטופה, זה פוגע בנו יותר מאשר רצח נוסע סתם. וגם רבים מיהודי העולם חשים במחוייבות עמוקה כלפי מדי־נת־ישראל. קיימת זיקה הדדית עמוקה בין הרוב בישראל ובין יהודי העולם.

קיים בישראל מיעוט לאומי, השייך למדינה, ושיש לו חלק בה. מיעוט זה הוא פלג של העם הפלסטיני. אישיותו הלאומית תבוא לידי ביטוי ממלכתי במדינה הפלסטינית, שתקום בבוא העת לצד מדינת־ישראל. אזרחי יש־ראל הערבים ישמרו מן הסתם, על זיקה הדדית עמוקה עם העולם הערבי.

אם מגדיר החוק את המעמד הלאומי של הרוב, הוא חייב להגדיר גם את המעמד הלאומי של המיעוט.

במדינה דמוקרטית אין מקום לדרישה שמועמדים בבחירות יצהירו הצהרות אידיאולוגיות. כל הנדרש מאזרח המתייצב בבחירות הוא הצהרה על נאמנותו למדינה ולחוקיה.

כל השאר הוא חנטריש, ובמיקרה זה — חנטריש מסוכן.

איתן עמיחי
הדברת מזיקים
בע"מ
מומחים להדברת תיקנים (ג'וקים), תולעי עץ, חרקי ספרים ובגדים.
רמת-גן, רח' מודיעין 18, ת.ד. 2272
טל. 790114-5-6 רש' מס' 21 עסק 481/75
שמירה על בריאותך ורכושך

תן טרמפ לחייל